

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Táboře rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Ondřeje Kubů a přísedících Evy Bystřické a Milana Brata v hlavním líčení konaném dne 21. 12. 2016 v Táboře

takto:

Obžalovaný

[celé jméno obžalovaného],

[datum narození] v [obec], trvale bytem [adresa poškozené a obžalovaného], adresa pro doručování [adresa obžalovaného], t. č. ve vazbě ve Vazební věznici České Budějovice,

uznává vinným, že

1.

v měsíci dubnu r. 2015 v Táboře a na dalších přesně nezjištěných místech své tehdejší přítelkyni [celé jméno poškozené], [datum narození], trvale bytem [adresa poškozené], sdělil, že fotografie jejího nahého těla, které sám pořídil, vylepí na kadeřnictví, ve kterém ona pracuje, jestliže s ním nepůjde, kam on chce a nebude se chovat tak, jak on požaduje, zejména pokud s ním nepojede na chatu či nepůjde do hospody,

2.

nejméně v období od srpna r. 2015 do 14. 4. 2016 v chatě [číslo] ve [anonymizováno], okr. [obec], nejméně v pěti případech, přinutil svoji tehdejší přítelkyni [celé jméno poškozené] (data shora) za užití násilí spočívající v úderech do obličeje a celého těla, taháním za oděv a končetiny, přes její slovní i fyzický odpor, k pohlavnímu styku, který vykonal souloží, přičemž nejméně v jednom případě ji přitom udeřil pěstí do hlavy, až jí tekla krev z nosu a měla zhmožděniný v obličeji a vyhledala lékařské ošetření,

3.

nejméně v období od září r. 2015 do 15. 4. 2016 v chatě [číslo] ve [anonymizováno], okr. [obec], svou tehdejší přítelkyni [celé jméno poškozené] (data shora) opakovaně fyzicky napadal, a to fackami a údery do různých částí těla, tituloval jí vulgárními a hrubými výrazy kurvo, debile, parchante, říkal jí, že je k ničemu, vše dělá špatně, vyhrožoval, že jí zpřeráží žebra, zakazoval jí vycházet z chaty, nutil jí zůstat v restauracích, ač již chtěla odejít, dne 15. 4. 2016, když plula na pramici do kempu [anonymizováno], telefonovala a psala SMS zprávy, doplul ji na druhé pramici, narazil do její lodě, křičel na ni, že nikam nepojede, že nebude telefonovat, sebral jí telefon, strčil do ní až spadla do řeky, poté, co se vynořila ji rukou potopil hlavu pod vodu, při ataku křičel: „Ty svině, já tě utopím!“, v důsledku tohoto jednání se poškozená bála o svůj život,

4.

nejméně od října 2014 do 14. 4. 2016 v [obec] a na jiných místech, zpravidla pod vlivem alkoholu, obtěžoval svou tehdejší přítelkyni [celé jméno poškozené] (data shora) opakovaným telefonováním a SMS zprávami, zejména v době, kdy pracovala, ale i v nočních hodinách, v době, kdy byla v divadle či na školení, čekal na ni před zaměstnáním, kam chodil i opilý a před zákaznicemi se choval k ní hrubě, chtěl znát její pracovní dobu, kontroloval s kým se stýká, kde se zrovna nachází, s kým telefonuje, nejméně ve třech případech v nočních hodinách zvonil na zvonek bytu její matky, žádal po ní at' vyjde ven, když tak neucínila, zvonil na zvonky ostatních bytů, celé toto jednání vyvolalo v poškozené obavy o život a zdraví,

tedy

pod bodem 1.

- I. jiného pohrůzkou jiné těžké újmy nutil, aby něco konal,

pod bodem 2.

- II. jiného násilím donutil k pohlavnímu styku, uvedený čin spáchal souloží,

pod bodem 3.

- III. jinému vyhrožoval usmrcením a jinou těžkou újmou takovým způsobem, že to mohlo vzbudit důvodnou obavu,

pod bodem 4.

- IV. jiného dlouhodobě pronásledoval tím, že vyhledával jeho osobní blízkost, prostřednictvím prostředků elektronických komunikací jej kontaktoval, omezoval ho v obvyklém způsobu života, a toto jednání bylo způsobilé vzbudit v něm důvodnou obavu o jeho život a zdraví,

čímž spáchal

pod bodem 1.

- V. přečin vydírání podle § 175 odst. 1 trestního zákoníku,

pod bodem 2.

- VI. zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku,

pod bodem 3.

- VII. přečin nebezpečné vyhrožování podle § 353 odst. 1 trestního zákoníku,

pod bodem 4.

- VIII. přečin nebezpečné pronásledování podle § 354 odst. 1 písm. b), c), d) trestního zákoníku,

a odsuzuje se za to

podle § 185 odst. 2 trestního zákoníku za užití ustanovení § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v délce 40 (čtyřicet) měsíců nepodmíněně.

Podle § 56 odst. 2 písm. c) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 99 odst. 2 písm. b) a § 99 odst. 4 trestního zákoníku se obžalovanému dále ukládá ochranné léčení protialkoholní ve formě ambulantní.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu se obžalovanému ukládá povinnost zaplatit na náhradě škody poškozené společnosti Č průmyslová zdravotní pojišťovna, IČ 47672234, se sídlem Ostrava Vítkovice, Jeremenkova 11, částku 3.309 Kč.

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se odkazuje se svým uplatněným nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních poškozená [celé jméno poškozené], (gen. shora).

Odůvodnění:

Soud v hlavním líčení provedl výslech obžalovaného, poškozené [celé jméno poškozené] a svědků [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení]. Dále byly se souhlasem stran čteny protokoly o výslechu následujících svědků: [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [celé jméno poškozené], [jméno] [příjmení], [příjmení] [příjmení], [příjmení] [příjmení], [jméno] [příjmení], [příjmení] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [jméno], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení]. Se souhlasem stran byl čten úřední záznam o podaném vysvětlení svědkyní [jméno] [příjmení]. V hlavním líčení pak znalecké posudky podali [anonymizováno] [jméno] [příjmení], [anonymizována dvě slova] [příjmení] [příjmení] a [anonymizováno] [jméno] [příjmení]. Dále byly provedeny listinné důkazy, z nichž rozhodujícími byly lékařské zprávy, výsledky testů na alkohol, protokoly o ohledání místa činu, fotodokumentace, náčrtky, zpráva hydrometeorologického ústavu, vzkazy, protokoly o vydání a ohledání věcí, odborná vyjádření, výpis dat, analýza telekomunikačního provozu, protokol o vyšetřovacím pokusu a zpráva o fyziodetekčním vyšetření. Soud pak rovněž přehrál fotografie z CD založeného ve spisu a rovněž z CD předloženého obhajobou. Vedle toho soud provedl důkaz osobními charakteristikami obžalovaného vycházejícími z předchozích soudních rozhodnutí týkajících se obžalovaného a jeho opisu rejstříku trestů, a rovněž z přestupkových spisů vedených Městským úřadem Tábor k osobě obžalovaného a ze zprávy Městského úřadu Tábor o přestupcích obžalovaného.

Provedeným dokazováním soud považuje za prokázané, že obžalovaný spáchal jednání, jež mu byla obžalobou kladena za vinu a jež jsou popsána pod body 1. až 4. ve výrokové části tohoto rozsudku, tedy dále rozvedené skutečnosti.

Skutková zjištění

Obžalovaný [celé jméno obžalovaného] ve věci vypovídal velmi obsírně, a to jak ve výpovědi z přípravného líčení, která byla na jeho žádost čtena, tak ve výpovědi v hlavním líčení. Ve všech případech veškerá obvinění vůči němu vznesená odmítl.

Obžalovaný ze svého pohledu popsal podrobně začátek i průběh vztahu s poškozenou, a to zejména v přípravném řízení. Seznámil se s poškozenou díky společným známým v lednu 2014 v baru [anonymizováno] v [obec], po té společně strávili dvě noci v hotelu [příjmení] v [obec], kde mezi nimi došlo i k pohlavnímu styku. Následně přespávali asi tři nebo čtyři dny v penzionu [jméno], a hned první víkend po jejich seznámení začali společně jezdit na chatu poškozené, kde se posléze zdržovali vždy od pátku do neděle či do pondělí, a kam je v té době vozili společní známí s ohledem na absenci řidičského oprávnění u obou jmenovaných. V březnu a v červnu 2014 měl obžalovaný na chatě poškozené konflikt s její dcerou, přičemž poslední takový konflikt se odehrál v létě 2015, důvodem byla podle obžalovaného rozmazlenost dcery poškozené. Poškozená se pak

v říjnu 2014 rozešla s obžalovaným, avšak v prosinci 2014 se dali zase dohromady. Na Štědrý den se totiž náhodně potkali, začali se spolu bavit a došli si sednout na víno. Následně spolu strávili pět nocí v hotelu [anonymizováno] v [obec]. Poškozená tehdy mluvila o sebevraždě, měla finanční problémy, a obžalovaný jí nakonec 10.000 Kč na zaplacení nájmu křesla. Od té doby spolu byli až do události v dubnu 2016, většinu této doby byli společně na chatě ve [anonymizováno]. Obžalovaný vztah s poškozenou popisoval v podstatě jako spokojený, byť někdy složitý, po krátkém výbuchu bylo ale jejich soužití vždy opět dobré. Opakovaně zdůraznil, že poškozenou podporoval finančně a pomáhal jí s prací na chatě, kde spolu trávili většinu času. Poškozená podle něj žárlila a pila alkohol, zejména na chatě mu pila pivo a víno, zmizela mu také flaška vodky a lahve šampaňského. Občas se hádali, hlavně kvůli penězům, které jí půjčil, ale ona nic nesplácela, ale také např. kvůli vztahu obžalovaného k dceři poškozené, kvůli tomu, že je obžalovaný, poškozená na obžalovaného také hodně žárlila. V jediném případě jí napadl fyzicky, a to když jí dal facku v restauraci [anonymizováno], ale tehdy byla poškozená opilá a dělala ostudu. Na přelomu března dubna r. 2016 měli neshody, neboť obžalovaný poškozené naznačil, že by jejich vztah mohl skončit.

Pokud jde o jednotlivé body obžaloby, obžalovaný ohledně bodu 1. výslovně popřel, že by vyhrožoval poškozené zveřejněním intimních fotek, a tímto způsobem jí vydíral. Připustil sice, že celou řadu (možná i více než 100) intimních fotografií poškozené, na nichž je zcela obnažená i ve spodním prádle, pořídil, ale tyto fotografie byly určeny jen pro vzájemné pobavení. Ostatně sama poškozená rovněž fotografovala nahého obžalovaného, jednalo se dle něj o druh, „erotické randy“. Fotografie si pořizovali fotoaparátem i mobilním telefonem. Fotografie v jeho mobilním telefonu si poškozená sama prohlížela. Dále obžalovaný vypověděl, že několik fotografií ze svého mobilního telefonu někdy v prosinci 2014 či v lednu 2015 vytisknul na pět archů A3 a dal je poškozené, aby si z nich vybrala, které se jí líbí, aby je mohl vytisknout pro jejich pobavení ve větší kvalitě. Tyto fotografie ale nikomu neukazoval, avšak obžalovaný také uvedl, že se kvůli fotografiím s poškozenou v daném období (prosinec 2014 až leden 2015) pohádali, a to proto, že si poškozená myslela, že svým kamarádům posílá její erotické fotky. Obžalovaný jí vysvětlil, že sice některým kamarádům její fotografie poslal, nebyla však na nich nahá. Při hlavním líčení však obžalovaný již připustil, že v jeho telefonu možná někdo viděl i nahé fotografie poškozené.

K bodu 2. výroku o vině obžalovaný uvedl, že poškozenou nikdy neznásilnil. Popsal jejich vztah po intimní stránce jako naprosto vyhovující, souložili vždy se vzájemným souhlasem, bez přítomnosti násilných prvků. Dosti často měla poškozená větší chuť na sex než obžalovaný, zejména když byl unavený nebo požil více alkoholu, což mu také měla poškozená vyčítat. Obžalovaný se pak v daném kontextu vyjádřil ke zraněním poškozené – první zranění nosu je vyfocené ve fotoaparátu, a mělo vzniknout na podzim nebo v zimě 2015, když měla být poškozená opilá a upadnout v podkroví chaty, obžalovaný ji pak ošetřoval. Druhé zranění nosu a obočí se jí stalo při roztlačování auta. Obžalovaný v hlavním líčení rovněž vypověděl, že si sex nikdy nevynechoval ani u předchozích partnerek.

Ohledně bodu 3. výroku o vině obžalovaný připustil výše popsané hádky mezi ním a poškozenou, když za agresivnější v nich označoval standardně poškozenou. Rovněž připustil, že poškozené dal jednou facku na [anonymizováno], jelikož byla opilá a dělala ostudu. Nikdy jí však nezakazoval jí vycházet z chaty, nanejvýš ho někdy převezla přes řeku, když se jí nechtělo s ním do hospody, když potřeboval, přijela pak pro něj. Dále obžalovaný podrobně popsal, co se dělo dne 15. 4. 2016 na chatě, v [anonymizováno] u svědka [příjmení], na lodích a dále na [anonymizováno]. Obžalovaný jel ve tři hodiny k [příjmení] do [anonymizováno] na pivo, ale ten tam nebyl, proto se obžalovaný vrátil na chatu. Kolem šesté hodiny jel na pivo na lodi přes řeku znovu. Posléze na něj poškozená volala, aby pro ni přijel, protože neměla k dispozici loď. Po nějaké době, kdy dle obžalovaného, „hulákala“, pro ni chtěla dojet svědkyně [příjmení], ale protože už obžalovaný dopil pivo, tak pro ni dojel, k čemuž moc chuti neměl kvůli opilosti poškozené. Ta si v [anonymizováno] dala pivo, a pak jela zpět do chaty vařit večeři. Obžalovaný jí řekl, aby pro něj dojela, až ji uvaří. Poškozená však

následně místo toho, aby jela na chatu, sjela po řece dolů a zůstala na ní. Obžalovaný na ni po té volal, proč to dělá, a poškozená asi po dvaceti minutách uvázala loď a šla do chaty, zatímco obžalovaný zůstal v [anonymizováno] a čekal na ni. Za hodinu ji uviděl, jak jede přes řeku na druhý břeh, šel tedy ke břehu a volal na ni, ať pro něj přijede. Poškozená pak pro něj skutečně jela, ale to už obžalovaný skočil do lodi pana [příjmení] a jel za ní. Potkali se u přístavu, kde obžalovaný do její lodi drcnul svou lodí, následně přeskočil k ní do lodi, a řekl jí, ať vystoupí, že si bere loď, jelikož je opilá a dělá ostudu, načež se chvíli přetahovali o vesla, a jelikož se přitom kývala loď a poškozená byla opilá, spadla následně do vody. Hlavu pod vodu jí nepotápěl. Poškozená pak vylezla na břeh, obžalovaný k němu mezitím dojel, uvázala si druhou loď za sebe, odstrčil ji a řekl poškozené, že s ní kvůli její opilosti nikam nejde a ať jde vystřízlivět do chaty. Po té s oběma loďmi přešel na druhou stranu, cestou v lodi našel telefon poškozené. Následně šel obžalovaný do [anonymizováno], pak na [anonymizováno]. Odtud si telefonoval s [jméno] [jméno], který mu sdělil, že poškozená je v hospodě na [anonymizováno], a že je opilá. Z tohoto důvodu obžalovaný za poškozenou vyrazil na [anonymizováno], aby jí předal telefon. V této hospodě však došlo k hádce mezi ním a poškozeným, on jí hodil telefon na stůl, řekl jí opět, že je, „kráva vožralá“, potom už začala strkanice s ostatními lidmi v hospodě, obžalovaného někdo prohodil starými skleněnými dveřmi, načež byl chvíli v bezvědomí a tekla mu krev.

Dále obžalovaný uvedl k bodu 4. výroku o vině, že SMS zprávy poškozené psal minimálně, připustil, že se někdy mohli i prostřednictvím SMS pohádat, ale nikdy jí takto nevyhrožoval, maximálně jí napsal, „ať jde do prdele“. Spíše i telefonovali, zpravidla volal obžalovaný poškozené, protože to bylo finančně výhodnější. Nevolał jí nikdy v nočních hodinách, když byli na chatě, pokud někdy volal v noci, šlo jen o krátký hovor. Když se v [obec] rozloučili, volali si ještě před spaním. Obžalovaný rovněž volal poškozené ráno a večer, když byl na montáži v [obec], což poškozená vyžadovala, pravděpodobně kvůli kontrole toho, zda jí není nevěrný. Dále mu poškozená volala vždy asi 20 min. před koncem směny, aby jí mohl vyzvednout. Obžalovaný rovněž popřel, že by poškozenou navštěvoval v práci opilý, ani u její matky na zvonky nezvonil.

Obžalovaný pojmenoval tři důvody, proč vůči němu poškozená vznesla výše popsaná obvinění, která jsou dle něj zcela nepravdivá. Prvním důvodem může být citová upjatost poškozené na chatu, kterou obžalovaný zamýšlel koupit od jejího strýce, a odkud by jí potom mohl vyhodit, proti této situaci se poškozená ohrazoval pohružkou, že obžalovaného raději bodne, než aby získal chatu. Další důvod může být finanční, neboť poškozené se pravděpodobně nechce vracet obžalovanému peníze, který jí buď půjčil, nebo kterými za ní zaplatil různé dluhy, další finanční prostředky půjčil i sestře poškozené. Třetím důvodem může být i to, že poškozenou proti obžalovanému navedl někdo třetí.

Nejpodstatnější a nejpodrobnější informace o jednání obviněného byly získány z výpovědi poškozené [celé jméno poškozené]. Popsala podrobně průběh jejich vztahu. Poškozená vztah v některých aspektech popisovala zvláště v tom, že jej ze svého úhlu za vztah nepovažovala. Pripustila ale, že se s obžalovaným seznámili v 25. 1. 2014 v baru [anonymizováno] v [obec], že asi po měsíci začal přespávat u ní na chatě, a že spolu začali i intimně žít, na druhou stranu nechtěla, aby bydleli spolu, i když to obžalovaný navrhoval. Zpočátku byl podle poškozené tento vztah v zásadě v pořádku. První problémy se objevily v březnu a pak v červnu r. 2014, bylo to kvůli dceři poškozené, které obžalovaný vytýkal rozmazenost a to, že s ničím nepomáhá. Poškozená dále předložil svůj seznam incidentů mezi ní a obžalovaným (viz čl. 91), že jí obžalovaný v dubnu, červnu a srpnu udělal, „scény“. Dále je, zde zaznamenáno, že v říjnu 2014 měl mít obžalovaný další konflikt s dcerou poškozené, v důsledku čehož musela dcera k lékařce a poškozená se s obžalovaným rozešla. Svědecky pak poškozená vypověděla, že před listopadem 2014 jí obžalovaný obtěžoval opilý v kadeřnictví, přestože mu řekla, že je mezi nimi konec, on se jí ale vysmál, a pak přišel s kyticí. Volal jí i v noci a musela vypínat telefon, asi dvakrát v té době zvonil na zvonky v paneláku, kde poškozená bydlela. Dne 21. 11. 2014 se měl odehrát incidentu kvůli zabaveným klíčům, kdy jí obžalovaný sebral i klíče od chaty a nechtěl je vrátit. Až po nějaké době

je vrátil, ale tomu předcházela řada dohadování, asistovala u toho i policie. Dne 26. 11. 2014 obžalovaný napadl [jméno] [příjmení]. Ke dni 25. 12. 2016 si poškozená zaznamenala, že hloupě uvěřila omlouvání obžalovaného, že už bude jejich vztah lepší, což patrně signalizuje obnovení vztahu, o němž vypovídal i obžalovaný. Před koncem roku pak měla poškozená navštívit [anonymizováno] [příjmení] kvůli podezření z pohlavní nemoci. V roce 2015 si zaznamenal obžalovaná nadávky v květnu, červnu a červenci. Záznamy pak končí listopadovými konflikty, kdy 2. 11. 2015 měli mít hádku při půlnočním svážení dřeva, a ve dnech 3. - 5. 11. 2015 ji přes její námítky donutil jet do [obec]. Díky němu ztratila i kontakt s dcerou, kterou také napadal a urážel a vykazoval z chaty. Jinak poškozená vypověděla, že chování obžalovaného vůči ní začalo znatelně zhoršovat od léta 2015. Tehdy poškozená dostala od obžalovaného úder otevřenou dlaní a ještě jí vylil pivo na hlavu. Pak začalo docházet k znásilňování, a dalšímu napadání, vše pak vyvrcholilo znásilněním dne 14. 4. 2016 a incidentem na lodi dne 15. 4. 2016. V srpnu 2015 po velké hádce s obžalovaným také došlo k situaci, kdy se šla projít okolo [jméno], a napadaly jí myšlenky na utopení, aby se obžalovaného zbavila, obžalovaný jí v té době opakovaně volala, ona hovory típala, v této době také sepsala vzkaz, který je v podstatě formulován jako vzkaz na rozloučenou (viz čl. 94). Poškozená připustila, že v určitých chvílích byla na obžalovaném závislá, že ten ji podporoval finančně a pomáhal jí na chatě, pracovat uměl, to hodnotí kladně. Bála se ho však, aby jí něco neudělal. Nic z toho, co řekla, nerespektoval, nevěděla jak tu situaci vyřešit. K jednotlivým bodům obžaloby pak poškozená uvedla následující.

K bodu 1. výroku o vině poškozená vypověděla, že ví o fotografii, na níž je ve sprše, neboť obžalovaný jí tuto fotografii ukázal, a že tato nebyla pořízena s jejím souhlasem. Následně se od dalších osob (konkrétně od svědků [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení]) dozvěděla, že obžalovaný po restauracích kam chodil, ukazoval její nahé fotografie, o nahých fotkách jí řekly i další osoby. Rovněž je poškozené známo, že jí obžalovaný vyfotografoval nahou ve spaní. Následně jí začal vyhrožovat tím, že vylepí fotografie jejího nahého těla na kadeřnictví, kde pracovala, nejdříve na [anonymizována dvě slova], pak ale i ve [anonymizována dvě slova], a to pokud s ním nepojede na chatu, nebo s ním nepůjde do baru [anonymizováno] na [anonymizována dvě slova]. Poškozená po takových vyhrůžkách chodila do práce s obavami, zda cestou neuvidí své fotografie, nikdy se tak však nakonec nestalo.

V přípravném řízení se poškozená obsírně vyjádřila i k bodu 2. výroku vině. Popsala, že pohlavní styky mezi sebou měli asi jednou za týden, ale v srpnu 2015 si obžalovaný začal sex vynucovat, když se z restaurace vrátil pod vlivem alkoholu a neusnul dole. Po prvním znásilnění, při kterém jí po návratu z hospody vytáhl z postele, stáhl jí kalhotky a přes její odpor na ní vykonal soulož, jí obžalovaný také mlátil pěstmi do hlavy a do nosu, byla poškozená zraněná, tekla jí krev z nosu, a myslela si, že ho má přeražený. Následně vyhledala lékařské ošetření, také vyfotila krev na noční košili a krev na rukou obviněného. Nikomu jinému, než u lékaře, se nesvěřila. Když ráno sdělila obžalovanému, co jí udělal, nevěřil tomu, a myslel si, že se zranila sama. Po prvním znásilnění asi 2 měsíce obžalovaný sex nevyžadoval. Poškozená však popsala, že následně došlo k dalším několika nedobrovolným pohlavním stykům s obžalovaným, kterých tak bylo nejméně pět, obžalovaný při nich byl vždy pod vlivem alkoholu. V jednom případě se tak stalo po tom, kdy vylezla ze sprchy, a obžalovaný přes slovní odpor poškozené na ní vykonal soulož, dále mu jednou při obdobném útoku natrhla tričko. Také v souvislosti s těmito útoky obžalovaného opakovaně vyzývala, aby opustil její chatu a nejezdil za ní, ale on se jí vždy jen vysmíval, její žádosti nijak nerespektoval. Od srpna 2015 měla poškozená jeden dobrovolný pohlavní styk s obžalovaným, což bylo kvůli tomu, že se nebránil, i když jí byl obžalovaný odporný. Naposledy došlo ke znásilnění poškozené dne 14. 4. 2015. Obžalovaný opět přišel opilý do chaty, tahal ji za nohu a župan ze schodů. Poškozená totiž chtěla jít spát do podkroví, což jí obžalovaný neumožnil, a opět na ní vykonal soulož, po které usnul. Na noze od toho pak měla modřinu. Poškozená se jednání obžalovaného bála nahlásit, neboť ten jí přesvědčil, že má známé na policii, a v okolí chaty nebylo možné v době znásilnění ani sehnat pomoc.

Ohledně bodu 3. výroku o vině poškozená popsala v souladu se skutkovým stavem uvedeným ve výrokové části rozsudku urážky a vulgární nadávky obžalovaného. Fackoval ji, jak ho napadlo, když nebylo po jeho a byl pod vlivem alkoholu. Poškozená dále podrobně popsala celý incident ze dne 15. 4. 2016. Potvrdila, že přijela ve večerních hodinách do [anonymizováno], kde si dala jedno pivo, načež jela do chaty vařit večeři, protože měl obžalovaný hlad. On mu již předtím říkala, že ještě potřebuje zajít na [anonymizováno] podpořit jednu známou, které onemocněl manžel. Obžalovaný jí to však zakázal. Poškozená na to šla vařit s tím, že dá následně obžalovanému vědět. Když měla poškozená uvařeno, pískla na obžalovaného, že má uvařenou večeři, a sdělila mu, že jede na [anonymizováno]. On začal sprostě rvát, že nikam nepojede, a když poškozená nasedla do lodi a vyrazila po proudu dolů, nasedl obžalovaný do druhé lodi a doplul až k ní. Po té narazil do její lodi, znovu křičel, že nikam nepojede, a vzal si z její náprsní kapsy telefon. Řval na ni, „ty svině já tě utopím“. Potom do ní strčil rukama a shodil jí z lodi na stranu blíž ke břehu, a pak jí ještě nejméně dvakrát strčil hlavu pod vodu. Díky tomu, že tam nebyla taková hloubka, se poškozená odpíchla ode dna nad hladinu, plácala také ve vodě rukama. Na její volání o pomoc a přivolání policie nikdo z protějšího břehu ze [anonymizováno] vlastně nereagoval. Případlo jí, že s tím nechce nikdo nic mít. Následně se dostala na břeh a došla se do chaty převléknout, obžalovaný jí odjel s lodí i telefonem, neměla se tedy, jak dostat na druhý břeh, proto volala na břehu na lidi ze [anonymizováno], a asi po 20 min. pro ni dojel svědek [příjmení]. Utekla pak na [anonymizováno], nakonec jí ale obžalovaný i tam ji pronásledoval, dal jí zde pěstí do břicha, pak ho ostatní vyhodili. Byla přivolána policie a vše se začalo řešit.

K bodu 4. výroku o vině poškozená dále uvedla, že obžalovaný ji v [obec] stále pronásledoval a vyhrožoval jí. Podrobně popsala v souladu se skutkovým stavem zachyceným ve výroku rozsudku, jak ji obžalovaný opakovaně navštěvoval pod vlivem alkoholu v práci i když tam měla zákaznice a nepřála si to, stále jí volal i v noci a posílal textové zprávy, kde poškozené nadával („píča, pizda apod.“).

K osobě obžalovaného [celé jméno obžalovaného] bylo dále zjištěno ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie vypracovaného na osobu obžalovaného soudním znalcem [příjmení] [jméno] [příjmení], [anonymizováno], že obžalovaný netrpěl v době páchaní trestné činnosti duševní chorobou či poruchou, je však u něj zjištěna emočně nestabilní porucha osobnosti impulzivního typu. Nejsou pro něj typické plánované kriminální činy, spíše se jedná o důsledky náhlého impulsu. Obtížně přijímá roli dospělého a odpovědného jedince, jeho rozhodnutí jsou neuvážená, bez rozmyslu, nezvažuje důsledky. Může snadno reagovat i na menší podněty nepřiměřeně. Obžalovaný jednal velmi často pod vlivem alkoholu. Znalec odhaduje lehkou až středně těžkou opilost. Je závislý na alkoholu, jedná se o sociogenní abúzus se zachovanou schopností abstinovat. Osobnost není významně alkoholem ovlivněna. Schopnost rozpoznat protiprávnost jednání a jednání ovládat, byly sníženy nepodstatně. Znalec považuje pobyt posuzovaného na svobodě z psychiatrického hlediska za rizikový. Obviněný může pod vlivem alkoholu opakovat jednání, z něhož je obviněn. Původně pak znalec navrhoval zvážit možnost uložení ochranného léčení protialkoholního formou ústavní, v hlavním líčení však doporučil jako vhodnější formu léčení ambulantní za předpokladu, že bude kombinována s výkonem trestu odnětí svobody, jinak konstatoval, že bez pobytu v chráněném prostředí by obžalovaný nebyl schopen pravidla léčby bezprostředně dodržet. Znalec rovněž v hlavním líčení velmi podrobně a velmi přesvědčivě opsal, na základě kterých skutečností dovodil problémy se zneužíváním alkoholu na straně obžalovaného. Závěry znalce o zneužívání alkoholu pak kromě výpovědi samotného obžalovaného a svědků, dokládají rovněž záznamy o ovlivnění obžalovaného alkoholem v inkriminovaných momentech.

Dostatečně obsáhlý důkazní materiál měl soud k dispozici ke kriminogenní minulosti obžalovaného. Po jejich provedení pak došel k závěru, že v souladu se závěry znaleckého posudku je obžalovaný osobou reagující na problémy výbušně a agresivně. Obžalovaný byl v letech 2005 až 2016 projednáván celkem pro 34 přestupků proti občanskému soužití podle § 49 odst. 1 písm. a)

nebo c) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích. Projednávání poloviny těchto přestupků bylo odloženo kvůli tomu, že osoba postižená většinou slovním či fyzickým napadením obžalovaného (např. [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], ale i [jméno] [příjmení]) ve stanovené lhůtě nepodala návrh na projednání přestupku. Rada těchto přestupků se pak týkala obtěžování předchozí partnerky obžalovaného [jméno] [příjmení]. Příkazem ze dne 23. 11. 2010 byla obžalovanému uložena pokuta 3.000 Kč za její slovní a fyzické napadení dne 15. 8. 2010 (a dále i [jméno] [příjmení]), jakož i za neustále zvonění a bouchání na dveře jejího bytu v brzkých ranních hodinách. Za obdobné jednání vůči [jméno] [příjmení] ze dne 13. a 14. 12. 2010 byla obžalovanému dále uložena pokuta 4.000 Kč příkazem ze dne 1. 2. 2011, za jednání ze dne 14. 8. 2011 příkazem ze dne 4. 10. 2011. Příkazem ze dne 19. 7. 2012 byl obžalovaný postižen pokutou 1.000 Kč za jednání ze dne 19. 6. 2012 vůči strážníkům, kteří se jej snažili legitimovat. Dne 25. 7. – 26. 7. 2012 opět obtěžoval [jméno] [příjmení], za což mu byla příkazem ze dne 8. 8. 2012 uložena pokuta 1.000 Kč. Některá řízení o projednání přestupků vůči [jméno] [příjmení] pak byla zastavena s ohledem na níže zmíněné potrestání obžalovaného zdejším soudem. Příkazem ze dne 14. 6. 2013 pak byla obžalovanému uložena pokuta 1.000 Kč za fyzické napadení [jméno] [příjmení] ze dne 25. 4. 2013. Úředním záznamem o odložení věci Městského úřadu v Táboře ze dne 9. 3. 2015, č. j. P 1911/2014, je prokázáno, že věc podezření z přestupku proti občanskému soužití podle § 49 odst. 1 písm. c) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, jehož se měl dopustit obžalovaný zasíláním urážlivých SMS poškozené [celé jméno poškozené] ve dnech 20. – 21. 11. 2014 v souvislosti s rozchodem a nevrácením klíčů byla odložena, protože ani poškozená nepodala v zákonné lhůtě návrh na projednání věci. Stejně bylo naloženo dle úředního záznamu ze dne 11. 3. 2015 s oznámením poškozené ze dne 29. 12. 2014, dle něhož ji obžalovaný obtěžoval v době od 20. 10. 2014 do 8. 12. 2014. Podle přestupkových zpráv nebylo projednáno ani napadení mezi obžalovaným a poškozenou ze dne 22. 7. 2015 v baru [příjmení] [příjmení] v [obec], které oznámila svědkyně [příjmení]. Další přestupkové informace, pak již souvisí s případem napadení ze dne 15. 4. 2016, a to mezi obžalovaným a svědkem [jméno] [příjmení]. Ze soudních rozhodnutí pak soud zjistil, že rozsudkem Okresního soudu v Táboře ze dne 2. 7. 2013, sp. zn. 3 T 40/2013, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Českých Budějovicích – pobočka v Táboře ze dne 17. 10. 2013, sp. zn. 14 To 272/2013, byl obžalovaný uznán vinným spácháním přečinu nebezpečné pronásledování podle § 354 odst. 1 písm. b), c), d) trestního zákoníku ve vztahu k poškozené [jméno] [příjmení], a odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 3 měsíce se zkušební dobou podmíněného odložení výkonu tohoto trestu trvající po prodloužení až do 17. 10. 2016. Rozsudkem Okresního soudu v Táboře ze dne 29. 7. 2015, č. j. 6 T 71/2015-134, který nabyl právní moci téhož dne, byl obžalovaný za spáchání přečinu výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku, ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku a nebezpečné vyhrožování podle § 353 odst. 1 trestního zákoníku, jichž se dne 26. 11. 2014 pod vlivem alkoholu dopustil vůči [jméno] [příjmení], odsouzen k trestu obecně prospěšných prací, který dosud nevykonal.

Poškozená [celé jméno poškozené] byla podrobena odbornému vyšetření soudním znalcem z oboru psychiatrie, specializace klinická psychologie. Znalce [příjmení] [jméno] [příjmení] hodnotila zejména obecnou i specifickou věrohodnost výpovědi poškozené, dále hodnotila duševní rozpoložení poškozené v době znaleckého zkoumání. V této době znalce shledala přítomnost příznaků mírné neurotizace, symptomy, které se vyskytují u obětí týrání blízkou osobu, syndrom týrané ženy. Negativní emoce má sklon spíše potlačovat. Sebedůvěra je snižena, poškozená je zranitelná a závislá na druhých. Podřizuje se, je ovlivnitelná. Paměťové schopnosti hodnotí znalce jako slabě průměrné až podprůměrné. Obecnou věrohodnost poškozené hodnotí znalce jako lehce sníženou, a to vzhledem k podprůměrným kognitivním schopnostem, zranitelnosti, sklonům k ovlivnitelnosti a dalším. Nelze vyloučit výskyt určitých nepřesností, což je však přirozený proces, který nemá vědomý a účelový charakter. Nebyly zjištěny sklony k fantazijnímu dotváření reality. Specifickou věrohodnost poškozené však znalce hodnotí jednoznačně jako zachovanou pro značnou komplexitu popisovaných událostí, pro které musí mít

poškozená reálný prožitkový základ. Není patrná mstivost vůči obžalovanému. Z psychologického hlediska proto znalkyně hodnotí výpověď poškozené jako splňující znaky pro věrohodné líčení události. Znalkyně rovněž při hlavním líčení připustila, že s ohledem na skutečnost, že poškozená se již v minulosti stala obětí podobných trestných činů (domácí násilí, sexuální zneužívání), je z hlediska opakované viktimizace zranitelnější, jsou u ní zvýrazněny pasivní, submisivní vzorce chování, může se jí stát i v budoucnu, že opět bude obětí manipulování a rezignuje na to, mít věci pod kontrolou.

Poškozená [celé jméno poškozené] byla též podrobena vyšetření znalcem z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie. Závěry jsou zachyceny ve znaleckém posudku [anonymizováno] [jméno] [příjmení], který byl rovněž podán v hlavním líčení. Znalec zejména uzavřel, že poškozená [celé jméno poškozené] trpí úzkostně depresivní poruchou. Na rozvoji této poruchy se rozhodujícím způsobem podílelo chování obžalovaného. K výraznému zhoršení stavu poškozené dochází od léta 2015. Byly u ní rozpoznány projevy úzkosti, strachu, napětí a další, vegetativní projevy – třes, poruchy spánku, nechutenství, snížená výkonnost a další. Tyto příznaky jsou stále ve snížené míře. Jednání obviněného zanechalo následky na duševním zdraví poškozené. Má negativní vztah k sexu, narušenou sociabilitu, poruchy sebehodnocení a další. Omezení v obvyklém způsobu života hodnotí znalec jako středně závažné. Stav se zlepšuje, avšak prognóza je nejistá.

Pro hodnocení věrohodnosti výpovědi obžalovaného a poškozené naopak ničeho zásadního nepřinesly výsledky fyziodetekčního vyšetření, neboť ty u obou vykazují takovou chybovost, že na jejich základě nelze přijmout žádný závažnější závěr. Výpovědi jednotlivých svědků pak soud rozebírá níže ve vztahu k jednotlivým skutkům.

Při hodnocení věrohodnosti výpovědi obžalovaného a poškozené vycházel soud z jejich vzájemného kontextu s ostatními provedenými důkazy a také z osobních charakteristik obžalovaného a poškozené zjištěných v průběhu dokazování, a to zejména znaleckými posudky. Předně je nutno uvést, že obžalovaný je osobou, která v minulosti měla opakovaně problémy s agresivitou vůči svému okolí, a to jak agresivitou fyzickou, tak i verbální. Především se pak jednalo o jeho partnerky, nicméně obětí slovní agrese obžalovaného byla dle své výpovědi dokonce i jeho matka, svědkyně [jméno] [příjmení]. Již tato skutečnost sama o sobě věrohodnost jeho výpovědi podstatně snižuje; navíc se obžalovaný projevil i v řízení před soudem jako osoba zcela postrádající reálný náhled na své chování, která je schopná naprosto bezostyšně vypovídat zcela účelově je-li to pro ni výhodné. Obžalovaný rovněž projevil opakovaně zcela negativní postoj k poškozené a v řadě případů si protiččil. Soud je toho názoru, že obžalovaný je osobou postrádající schopnost navázat a udržet zdravý vztah s osobou druhého pohlaví, k čemuž jistě výrazně přispívá kromě jeho poruchy osobnosti i alkoholová závislost. Informace sdělené poškozenou jsou naopak potvrzovány také výpověďmi jiných svědků (a částečně i výpovědi samotného obžalovaného, který doznal jeden z fyzických útoků, a nepřímou i některé další skutečnosti). Výpověď poškozené zůstává přitom v průběhu trestního řízení v podstatných bodech konstantní a dostatečně podrobná. Soud jí tedy uvěřil a má za prokázané útoky rozebrané podrobněji níže. Významným důkazem pro závěr o věrohodnosti výpovědi poškozené jsou pak rovněž shora rozebrané jednoznačné výsledky zkoumání její výpovědi znalkyní z oboru psychologie, především i soudem snadno rozpoznatelná absence zášti a touhy po mstě vůči obžalovanému.

K bodu 1. výroku o vině měl soud k dispozici kromě shora rozebraných výpovědí obžalovaného a poškozené dále rozebrané důkazní prostředky.

Kromě shora uvedených skutečností svědčících ve prospěch věrohodnosti výpovědi poškozené, je v tomto konkrétním případě zdůraznit, že věrohodnost její výpovědi zvyšují i další zjištěné skutečnosti. Podstatné je zejména to, že obžalovaný uvedl, že v lednu 2015 vytiskl její intimní fotografie ve velikosti A3. Jestliže se jmenovaní dle obžalovaného po třech měsících dali dohromady na konci roku 2014, nemohl k tomuto dojít již v prosinci 2014. Zároveň se mezi nimi v lednu 2015 odehrál konflikt, který obžalovaný dle názoru soudu popisuje nepravdivě jako

nedorozumění ohledně toho, jaké fotografie poškozenému ukazoval, ačkoli měl sdílet pouze fotografie, na nichž je poškozená oblečená.

Svědčce [jméno] [příjmení] totiž naprosto věcně a věrohodně popsala, že obžalovaný na počátku roku 2015 ukazoval na svém mobilním telefonu dvě nahé fotografie poškozené [celé jméno poškozené], na jedné z nich poškozená leží na boku a je vidět celé její nahé tělo zepředu, dle názoru svědkyně poškozená na fotografii pózuje. Obžalovaný k těmto fotografiím uváděl, že vznikly v hotelu [anonymizována dvě slova], kde, jak výše uvedeno, strávili dle výpovědi obžalovaného obžalovaný s poškozenou pět nocí po Vánocích 2014. Obžalovaný pak tyto fotografie, kterých mělo být dle svědkyně i více, ukazoval v nepřítomnosti poškozené též hostům v baru, celkem asi 30 lidem. S ohledem na zjevně nezaujatou a přesvědčivou výpověď této svědkyně, považoval soud za irelevantní, že svědek [jméno] [příjmení] popřel, že by nahé fotografie poškozené viděl, když u tohoto se jedná o přítele obžalovaného, a dle názoru soudu je jeho výpověď v tomto bodě nevěrohodná.

Ze samotných fotografií, kterých měl soud po doplnění obhajobou, k dispozici několik stovek, soud zjistil, že na mobilním telefonu obžalovaného jsou zaznamenány stovky fotografií z období před 20. 6. 2014 (viz CD čl. 515). Fotografie, na nichž je zachycena nahá poškozená pochází ze samého počátku vztahu, února 2014 (fotografie č. 2014 – [číslo], 2014 [číslo]) a března 2014 (fotografie č. 2014 [číslo]). Příznačné je, že již na těchto fotografiích je poškozená obžalovaným fotografována v situacích, kdy o fotografování zjevně neví (dívá se jinam), případně spí. Přímo signifikantní je aranžování spící poškozené do polohy, jako by spala na rameni obžalovaného, který rovněž předstírá spánek, ale přitom sám pořizuje fotografie na obrázcích z 5. 2. 2014. Fotografie nahého těla poškozené pak vznikaly i po sledovaném období, v březnu a květnu 2015, přičemž v květnu a červnu 2015 vznikly též fotografie obnaženého obžalovaného (srov. CD čl. 178, soubor pam. karta/files/Image fotografie z 28. 3. 2015 č. P1010762 - P1010770, z 8. 5. 2015 č. P1010782 - P1010796 a z 20. 6. 2015 č. P1010820 - P1010829). Obnažené fotografie poškozené vznikly rovněž v listopadu 2015 (CD čl. 178, soubor TLF/files/Image fotografie z 25. 11. 2015 č. 2015). Rovněž tyto fotografie byly pořizovány bez vědomí poškozené.

Přehlednout rovněž nelze svědectví [jméno] [příjmení], kolegyně poškozené, která popsala, že i v kadeřnictví před svědky se obžalovaný k poškozené choval dost neurvale, a naléhala na ní, aby s ním už odjela, ačkoli např. zrovna stříhala zákaznici. Tato svědkyně rovněž popsala, že asi v únoru 2016 přišla poškozená do práce s modřinami na obličej, o nichž tvrdila, že si je udělala při roztlačování auta, ale svědkyně jí to nevěřila s ohledem na to, jak byla smutná, více se však o tom nebavily.

S ohledem na to soud rekapituluje, že je prokázáno, že obžalovaný nahé fotografie poškozené k dispozici měl, v lednu 2015 je ukazoval i jiným osobám, kvůli čemuž mezi ním a poškozenou vznikla hádka. Za této situace a vzhledem k osobnostnímu profilu obžalovaného soud považuje za vysoce pravděpodobné, že obžalovaný využil zjištění, že obžalované vadí zveřejňování jejich fotografií, tyto vytiskl na papír o rozměrech A3, a začal v obžalobě uvedeném období vyhrožovat poškozené tím, že tyto fotografie zveřejní v blízkosti jejího pracoviště. Jinak by totiž s ohledem na jejich hádku tištění takto velkých fotografií zcela postrádalo smyslu. Soud nesdílí názor obžalovaného, že by fotografie poškozené, které má k dispozici byly pořizovány jako součást „intimních hrátek“, neboť z nich nic takového nevyplývá, že všeho nejvíce vyjadřují majetnický vztah obžalovaného k poškozené, který si bezostyšně dovoľoval pořizovat její fotografie ve spánku nebo ve chvíli, kdy se dívala jinam, z fotografií, na nichž je pak patrné, že o jejich pořizování poškozená ví, je rovněž seznatelné, jak je jí focení nepříjemné. Motívem jednání obžalovaného nejspíše byla obava, aby se s ním poškozená po tříměsíční odluce a navázání vztahu na konci prosince 2014 znovu a tentokrát definitivně nerozešla. Obžalovaný se dle názoru soudu nejpozději na jaře 2015 rozhodl poškozenou připoutat k sobě tímto způsobem, a pod uvedenou výhrůžkou ji proto nutil navštěvovat s ním nadále chatu ve [anonymizováno], i restaurační zařízení. Takové chování naprosto odpovídá běžnému způsobu jednání obžalovaného. Věrohodné je pak v tomto

kontextu i vysvětlení poškozené v tom směru, že ona sama pořizovala nahé fotografie obžalovaného následně v jakési sebeobraně, aby se mohla jeho vydírání bránit existencí obdobných fotografií. Tomu odpovídá vznik těchto fotografií z časového hlediska, a vzhledem ke kontextu vztahu obžalovaného a poškozené, je to mnohem pravděpodobnější než údajný erotický podtext těchto fotografií. Podobným způsobem pouze v jiných souvislostech se obžalovaný k poškozené choval i v níže rozebraných případech.

Skutková zjištění k bodu 2. výroku rozsudku pak soud kromě podrobné výpovědi poškozené považuje za jednoznačně podepřená i dalšími dále specifikovanými důkazy.

Lékařské zprávy jednoznačně dosvědčují, že v srpnu 2015 byla obžalovaná napadena svým přítelem, přičemž povaha zranění vypovídá výpovědi poškozené, podle které jí měl v průběhu znásilnění obžalovaný napadnout i pěstí. Další konflikt se odehrál 8. 11. 2015, kdy podle fotografií došlo i k poranění nosu poškozené (srov. CD čl. 178, soubor pam. karta/files/Image fotografie z 8. 11. 2015 č. P10 2015 - P1020181). Poškozená sice ve své výpovědi popsala, že k oběma poraněním došlo v srpnu 2015, přičemž policií byl učiněn dle protokolu vyšetřovací pokus, který prokázal, že je možné měnit ve fotoaparátu čas a datum pořízených snímků, ale názoru soudu však v tomto bodě výpovědi nedokázala poškozená dostatečně rozlišit dva útoky. Nijak totiž nebylo prokázáno, že s fotografiemi skutečně manipulováno bylo, naopak dle pořadového čísla fotografií následujících po shora uvedených a jejich obsahu (srov. CD čl. 178, soubor pam. karta/files/Image fotografie z 22. 11. 2015 č. P1020182 - P1020197) se zdá logické, že předmětné fotografie byly skutečně pořízeny 8. 11. 2015. Mimo to v lékařských zprávách ze srpna 2015 absentuje zmínka o rozbitém nosu, je zmíněno škrčení ze strany obžalovaného a čtyři rány do hlavy. Tato skutečnost však nijak nesnižuje hodnotu výpovědi, neboť ta s ohledem na kontext vztahu s obžalovaným nedokázala přesně časově lokalizovat jednotlivé útoky. Existenci modřiny pocházející z posledního sexuálního napadení dne 14. 4. 2015 poškozené pak kromě fotografie ve spisu dokládá i výpověď svědkyně [příjmení]. O jednotlivých znásilněních a jejich počtu pak poškozená vypovídala věrohodně, a soud nemá důvodu jí i v popisu těchto událostí nevěřit, jestliže navíc existenci násilností ze strany obžalovaného objektivizují právě lékařské zprávy a fotografie. K fotografiím z 8. 11. 2015 pak soud dodává, že nemůže rozhodně přijmout verzi obžalovanému o náhodném pádu poškozené. Na fotografiích je totiž mimo jiné zachycen též obžalovaný, který spí na pohovce a oblečený, což by odpovídalo předchozímu silnějšímu požití alkoholu, navíc má obžalovaný krev na hřbetu ruky, kam se mohl dostat úderem poškozené.

Se znásilněním se poškozená svěřila později mj. své dceři a svědku [příjmení]. Svědkyně [jméno] [celé jméno poškozené], se jinak vyjádřila především k vlastním konfliktům s poškozeným, a částečně popsala v souladu s poškozenou její vztah k obžalovanému.

Výpověď poškozené pak významným způsobem podporuje též výpověď svědkyně [jméno] [příjmení], která nemohla mít žádné povědomí o událostech ve vztahu mezi obžalovaným a poškozenou, nicméně průběh vlastního intimního soužití s obžalovaným však popsala v podstatě shodně jako poškozená. Rovněž uvedla, že ke konci vztahu s obžalovaným s ním již nechtěla mít pohlavní styk. Obžalovaný se však asi jednou za tři týdny, když pod vlivem alkoholu domáhal sexu, čemuž se ona bránila slovně, on jí ale v takových případech neposlechl a pokračoval, přestože i plakala, fyzicky se mu však nebránila, neboť věděla, že by to nemělo cenu. S pohlavním stykem pak v těchto případech obžalovaný skončil, až když mu došly síly, někdy za 5 min, jindy za hodinu a půl. Svědkyni nejčastěji zachránilo před tímto druhem pohlavního styku to, když obžalovaný přišel domů opilý natolik, že se pouze svalil na zem. Soud proto považuje za věrohodné, že obdobným způsobem si vynucoval obžalovaný sex i na poškozené [celé jméno poškozené], shodná je i četnost těchto útoků, přičemž poškozená se zřejmě bránila obžalovanému výrazněji, na což reagoval právě fyzickým napadením poškozené, za účelem dosažení svého uspokojení.

Skutková zjištění k bodu 3. výroku rozsudku

Svědék [jméno] [příjmení] se vyjádřil podrobně k incidentu na lodi dne 15. 4. 2016. Potvrdil, že poškozená byla smutná kvůli zjištěné rakovině blízké osoby, a že obžalovaný se k ní choval neurvale. Ostatní ho nabádali, aby jí nechal být. On ale na poškozenou neustále křičel kvůli večeri, nakonec nasedl na loď pana [příjmení], dojel až k poškozené, která v té době byla také na lodi na řece a dělala něco s telefonem. Pak se začali dohadovat a stoupli si, obžalovaný pak byl trochu ohnutý, a poškozená byla najednou ve vodě. Svědek si nebyl jistý, zda tam spadla sama, nebo jí obžalovaný strčil. Potvrdil také, že poškozená po vylezení na břeh křičela, aby volali policii. Obžalovaný se do restaurace vrátil s telefonem poškozené, chlubil se, že jí ho vzal, a že jí to nadal, načež ho svědek ze [anonymizováno] vyhodil. [celé jméno poškozené] pak na druhý břeh převezl [příjmení], ona nadávala na obžalovaného, že ji chtěl utopit, a nakonec jí svědek se ženou převezl na [anonymizováno]. Obdobně s menším množstvím podrobností vypověděla i svědkyně [jméno] [příjmení], která ale, co se stalo na řece, protože seděla zády, pouze slyšela, jak poškozená křičí o pomoc, a že jí chce obžalovaný utopit.

Svědci [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], přátelé obžalovaného, vztah mezi obžalovaným a poškozenou popisovali ve shodě s úhlem pohledu obžalovaného. Tím, kdo se ve vztahu choval nevhodně, byla jednoznačně poškozená, která se měla pravidelně opíjet, slovně pak nadat obžalovaného v opilosti dorážet na jiné muže apod. K samotnému incidentu se pak oba vyjadřovali v podstatě dost neochotně, popsali sice jeho počátek ve shodě s ostatními svědky události, samotný atak obžalovaného na lodi však neviděli a dovozovali, že obžalovaná asi do vody spíše přepadla. Výpověď svědkyně [příjmení] se přitom částečně lišila od její výpovědi z přípravného řízení.

Svědék [jméno] [jméno] popsal, že předmětného dne mu obžalovaný zavolal a on mu sdělil, že poškozená je v restauraci na [anonymizováno], on pak za ní ze [anonymizováno], kde se potkali, utíkal. Dále popsal, že sice neviděl samotný konflikt, ke kterému posléze v této restauraci došlo, zaznamenal však, že obžalovaný z restaurace vyletěl již od krve, ale zase se vrátil dovnitř, načež se ho svědek odsud snažil dostat, a přitom do něj strčil, on zaškobrtnul, padl do dveří a vyrazil sklo. Poškozená předtím seděla v této restauraci vystrašená. Jinak ke vztahu jmenovaných uvedl, že občas měli spory kvůli tomu, že obžalovaný nechtěl z restaurace domů. Také uvedl, že si obžalovaný dělal nároky na chatu, v níž přebývali, a kterou nyní vlastní strýc poškozené.

Svědék [jméno] [příjmení], současný přítel poškozené, naopak vypovídal ve věci ve shodě s poškozenou. Ta se mu svěřila ihned po incidentu dne 15. 4. 2016 s tím, že se jí snažil obžalovaný topit, a on jí to věřil, protože měla v očích opravdový strach. Poškozená se mu také již i dříve svěřovala s tím, že jí obžalovaný bije, že nerespektuje její přání, aby od ní odešel, a dokonce i o tom, že jí nutil k sexu. Dále svědek uvedl, že obžalovaný do hospody na [anonymizováno] večer přišel opilý za poškozenou, začal na ní rvát, ať jde domů, pak jí dal pěstí do břicha. Svědek zakročil, obžalovaný pak začal napadat jeho i další hosty, a proto ho svědek vyhodil z hospody.

Svědkyně [příjmení] [příjmení] potvrdila, že se jí poškozená několikrát svěřila s napadáním ze strany obžalovaného, nejkonkrétněji, pak s posledním napadením, o němž svědkyni poškozená sdělila, že jí obžalovaný mj. mlátil do břicha.

K poslednímu útoku se dále vztahují i protokoly o ohledání místa činu s fotodokumentací a náčrtky, které soudu umožňují i spolu s protokolem o vyšetřovacím pokusu učinit si představu o tom, jak situace vypadal na místě činu. Zpráva hydrometeorologického ústavu dokládá povětrnostní situaci daného dne i teplotu vody.

Na základě shora uvedených důkazů soud konstatuje, že žádná z nich zásadním způsobem nevyvrací verzi události popsaných jak shora uvedeno poškozenou. Dokonce i svědci, kteří vypovíдали nejvíce ve shodě s obžalovaným ([příjmení] a [příjmení]) se omezili v zásadě na konstatování, že samotný pád do vody neviděli. Skutečnost, že obžalovaný se pokusil poškozenou topit, naopak výrazně podporují výpovědi těch svědků, kterým se tato svěřila a viděli jí krátce po tomto činu ([příjmení], [anonymizováno], [příjmení]), naprosto zásadně však výpovědi svědků [příjmení], kteří slyšeli volání poškozené v tomto smyslu, byť ani oni sami konflikt přímo neviděli.

Jestliže však svědek [příjmení] považoval za nutné na chování obžalovaného, které rovněž zcela odpovídá popisu jeho chování ze strany poškozené, reagovat tím, že jej vyhodil hospody, musel i on volání poškozené o pomoc brát v danou dobu velmi vážně. Rovněž výpověď poškozené o předchozím chování obžalovaného tyto důkazy podporují, na rozdíl od verze obžalovaného, a to ostatně dobře zapadá do kontextu všech zjištěných událostí.

Ohledně jednání obžalovaného popsaného pod bodem 4. výroku o vině pak byla výpověď poškozené významným způsobem doplněna svědeckými výpověďmi dalších osob, jakož i analýzou telefonického provozu čísel obžalovaného a poškozené.

Svědčce [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] popsaly, že obžalovaný začal někdy před Vánoci 2015 volat do práce poškozené velmi často, dokonce až asi po 2 minutách, což se skutečně stalo několikrát. Tato situace se stále zhoršovala a trvala až do řešení situace policií. Poškozená na to odpovídala vždy slovy: „Nevím, kdy skončím!“, a byla z těchto telefonátů vzteká, v telefonátech se pak s obžalovaným opakovaně hádala. Svědkyně jí vyzývaly, aby s těmi telefonáty něco udělala, aby skončily, poškozená však vysvětlovala, že toho není schopna, protože je obžalovaný „slepej a hluchej, nemá uši“. Mimo to měl také někdy obžalovaný svůj telefon přeměrovaný na poškozenou, což bylo rovněž protivné.

Z analýzy telefonické hovoru soud zjistil, že jen v období necelých dvou měsíců od 16. 2. 2016 do 14. 4. 2016 bylo z čísla obžalovaného uskutečněno na číslo poškozené 176 hovorů, obráceným směrem přitom toliko jediný, což vyvrací tvrzení obžalovaného o prozvánění poškozenou a zpětným voláním obžalovaného. Průměrně jednou každý týden za toto období (celkem 9x) volal obžalovaný v nočních hodinách V uvedené době ale nebyl tak vysoký provoz v komunikaci prostřednictvím SMS (6 ze strany obžalovaného), jako tomu bylo dle výpovědi poškozené v předchozí době.

Skutečnosti z podzimu 2015 o zvonění na zvonky domu matky poškozené, svědkyně [jméno] [příjmení], pak v souladu se skutkovým stavem popsaným ve výroku rozsudku potvrdila výpověď této svědkyně.

Rovněž danými důkazy spolu s výpovědí poškozené má soud jednání obžalovaného za prokázané.

Zamítnutí důkazních návrhů

Nad rámec provedení dokazování navrhovala obhajoba provést důkaz výsledkem svědků [jméno] [jméno], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], dále dalším znaleckým posudkem k závislosti obžalovaného na alkoholu a revizním znaleckým posudkem na případnou poruchu osobnosti u poškozené z oboru klinická psychologie.

S ohledem na to, že jmenovaní svědci nebyli nijak přítomni žádnému ze skutků, z nichž byl viněn obžalovaný, toliko se měli vyjadřovat k počátku vztahu mezi obžalovaným a poškozenou ([jméno] [anonymizováno]), k dalšímu průběhu tohoto vztahu ([jméno] [anonymizováno], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení]), případně dokonce již k předchozímu vztahu poškozené ([jméno] [anonymizováno] a [jméno] [příjmení]), považoval soud tyto výslechy již za nadbytečné, neboť ohledně vztahů mezi obžalovaným a poškozenou měl dostatek informací již na základě provedení dokazování, a předchozí vztah poškozené bylo s ohledem na povahu skutků obžalovaného zcela irelevantní blíže prozkoumávat.

Pokud jde o dodatečné znalecké zkoumání osoby obžalovaného a poškozené, považuje soud i tyto důkazní návrhy za nadbytečné, neboť znalci ve svých posudcích na veškeré námítky a dotazy obhajoby přesvědčivým způsobem reagovali, jak je rozvedeno výše.

Obhajoba obžalovaného

Obhajoba byla z drtivé většiny založena ne rozporování skutkových zjištění, resp. na odlišném hodnocení provedených důkazů.

Obžalovaný jak výše rozvedeno zcela negoval jakékoliv jednání, které mu bylo obžalobou kladeno za vinu. K bodu 1. výroku o vině pak bylo obhajobou dále poukazováno i na skutečnost, že obžalovaný nemohl účinně vyhrožovat zveřejněním nahých fotografií poškozené, jestliže je podle svědecké výpovědi již předtím ukazoval jiným osobám v hospodě, a dále i na skutečnost, že nahé fotografie obžalovaného pořizovala i sama poškozená. Ohledně bodu 2. výroku o vině obhajoba primárně zpochybňovala věrohodnost výpovědi poškozené [celé jméno poškozené], a to zejména poukazem na údajnou histriónskou poruchu její osobnosti. Podle názoru obhajoby by pak tato nevěrohodná výpověď jediného přímého svědka znásilnění byla v podstatě jediným důkazem pro odsouzení obžalovaného, což je již z ústavního hlediska zcela nepřípustná situace pro uznání viny obžalovaného. Ohledně bodů 3. a 4. výroku o vině pak obžalovaný připouštěl pouze partnerské hádky běžného typu, útok na lodi tak, jak jej popsala poškozená, se vůbec nemohl odehrát, a pokud jde o telefonování poškozené, poukazoval obžalovaný rovněž na to, že se jednalo o běžný rámec komunikace partnerů. Obžalovaný pak rovněž dovozoval, že poškozená byla k vykonstruování obvinění proti jeho osobě navedena jinou osobou, neurčil však konkrétně, která osoba to byla.

Již výše bylo podrobně rozvedeno, z jakého důvodu uvěřil soud výpovědi poškozené, a s ohledem na to, že nad rámec tohoto odůvodnění obhajoba obžalovaného nepřináší nic nového, považuje soud za dostačující odkázat na shora rozvedené úvahy, které jej i přes námítky vznesené obhajobou vedly k závěru o vině obžalovaného v plném rozsahu vůči němu podané obžaloby. Z těchto výše rozvedených důvodů pak považuje soud obhajobu obžalovaného za vyvrácenou.

Právní hodnocení

Po právním posouzení prokázaných skutečností soud shledal, že obžalovaný svým jednáním popsaným pod bodem 1. výroku o vině spáchal zločin vydírání podle § 175 odst. 1, neboť tím, že poškozenou [celé jméno poškozené] pohrůžkou zveřejnění jejích nahých fotografií v místě jejího pracoviště nutil k trávení společného času na chatě či v restauraci podle přání obžalovaného, jiného pohrůžkou jiné těžké újmy nutil, aby něco konal.

Jednáním popsaným pod bodem 2. výroku o vině pak obžalovaný naplnil znaky skutkové podstaty zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku, neboť poškozenou donutil násilím k pohlavnímu styku a čin spáchal souloží.

Dále soud dospěl k závěru, že obžalovaný svým jednáním popsaným pod bodem 3. výroku o vině spáchal přečin nebezpečné vyhrožování podle § 353 odst. 1 trestního zákoníku, neboť jinému vyhrožoval usmrcením a těžkou újmou na zdraví takovým způsobem, že to mohlo vzbudit důvodnou obavu, a to především s ohledem na předchozí způsob chování obžalovaného k poškozené, v jehož rámci mj. vyhrožoval poškozené zprerážením žeber a ve finále i utopením.

Konečně pak obžalovaný jednáním popsaným pod bodem 4. výroku o vině naplnil znaky skutkové podstaty přečinu nebezpečné pronásledování podle § 354 odst. 1 písm. b), c), d) trestního zákoníku, neboť poškozenou dlouhodobě pronásledoval tím, že vyhledával její osobní blízkost, vytrvale ji prostřednictvím prostředků elektronických komunikací kontaktoval a omezoval jí v obvyklém způsobu života, a toto jeho jednání bylo způsobilé vzbudit v ní důvodnou obavu o její život a zdraví.

Z výsledků dokazování pak vyplývá, že obžalovaný jednal ve všech případech úmyslně, a to v úmyslu přímém ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku.

Druh a výměra trestu a ochranné opatření

O druhu a výměře trestu soud rozhodoval podle zásad uvedených v ustanovení § 39 trestního zákoníku a posoudil existenci polehčujících a přitěžujících okolností, jak je definuje ustanovení § 41 a § 42 trestního zákoníku.

Soud v tomto směru konstatuje, že neshledal žádnou polehčující okolnost, naopak v neprospěch obžalovaného svědčí následující přitěžující okolnosti.

Zaprvé bylo prokázáno, že obžalovaný spáchal čtyři úmyslné trestné činy, jichž se dopouštěl po delší dobu, navíc se jednání obžalovaného dle závěrů znalce negativně projevilo na duševním zdraví poškozené, přičemž tento závěr de facto potvrzují i zjištění znalkyně z oboru psychologie.

Obžalovanému dále výrazně přitěžuje jeho trestní minulost, neboť obžalovaný je osobou již třikrát trestně postihovanou, nepřihlíží se toliko k prvnímu z odsouzení, a posledními dvěma odsouzeními rozebranými výše byl postihován také za spáchání prakticky totožného jednání, jehož se dopustil i nyní. Jedná se tedy o obecného i speciálního recidivistu. Společenská škodlivost projednávané trestné činnosti je navíc výrazně zvyšována tím, že se jí dopustil ve zkušební době podmíněného odsouzení a zároveň v době, kdy měl vykonávat trest obecně prospěšných prací. Pozornost pak zasluží i výše popsaná přestupková minulost obžalovaného, který zjevně má problémy s dodržováním právních předpisů i v jiných případech, a to zejména s agresivním chováním vůči jiným osobám. Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem má soud za to, že obžalovaného již nelze mít za osobu, u níž by pouhá hrozba výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody mohla stačit k dosažení účelu trestu.

S ohledem na vše uvedené soud přistoupil k uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody, a to trestu úhrnného ukládaného za spáchání čtyř trestných činů, jimiž byl obžalovaný uznán vinným. Jeho výše byla stanovena ještě v dolní čtvrtině zákonné sazby trestného činu přísněji trestného, kterým je zločin znásilnění podle § 185 odst. 2 trestního zákoníku, tedy v trvání 40 měsíců. Takto koncipovaný trest soud považuje za nejnižší možný již s ohledem na počet přitěžujících okolností a také proto, že obžalovaný si z dosud ukládaných trestů ponaučení nevzal, nýbrž v páchání trestné činnosti neustále pokračuje. Pro výkon trestu byl obžalovaný zařazen do věznice s ostrahou, neboť trest byl ukládán za spáchání úmyslných trestných činů a zároveň nejsou splněny podmínky pro zařazení do jiného typu věznice.

Dále bylo obžalovanému ukládáno soudem ochranné léčení, a to především s přihlédnutím k vyjádření znalce, který při podání znaleckého posudku v hlavním líčení označil takovou léčbu s ohledem na nebezpečnost obžalovaného pro sebe i své okolí za potřebnou. Pokud jde o formu, navrhl nakonec znalec v hlavním líčení uložení ambulantní formy léčení za předpokladu současného uložení nepodmíněného trestu. S ohledem na kvalitní odůvodnění tohoto návrhu ze strany znalce, jej soud považuje za jednoznačně oprávněný, a pro léčení obžalovaného za vhodnější, za situace, kdy k uložení nepodmíněného trestu skutečně došlo. S ohledem na to, že soud má za potřebné tímto způsobem obžalovanému pomoci v maximální míře eliminovat riziko recidivy, přistoupil nakonec i k uložení zvoleného ochranného opatření. S ohledem na skutečnost, že obžalovaný se trestné činnosti dopouštěl pod vlivem návykové látky – alkoholu a že znalec u obžalovaného diagnostikoval syndrom závislosti na alkoholu, bylo obžalovanému ukládáno ochranné léčení protialkoholní podle § 99 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku, a to v ambulantní formě z výše uvedených důvodů.

Náhrada škody

K trestnímu řízení se řádně a včas připojili poškození Česká průmyslová zdravotní pojišťovna s nárokem na náhradu škody ve výši 3.309 Kč a poškozená [celé jméno poškozené] s nárokem ve výši 50.000 Kč.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu, odsuzuje-li soud obžalovaného pro trestný čin, kterým způsobil jinému majetkovou škodu nebo nemajetkovou újmu nebo kterým se na úkor poškozeného bezdůvodně obohatil, uloží mu v rozsudku, aby poškozenému nahradil majetkovou škodu nebo nemajetkovou újmu v penězích nebo aby vydal bezdůvodné obohacení, jestliže byl nárok včas uplatněn (§ 43 odst. 3 trestního řádu), nestanoví-li tento zákon jinak; nebrání-li tomu zákonná překážka, soud uloží obžalovanému vždy povinnost k náhradě škody nebo k vydání bezdůvodného

obohacení, jestliže je výše škody nebo rozsah bezdůvodného obohacení součástí popisu skutku uvedeného ve výroku rozsudku, jímž se obžalovaný uznává vinným, a škoda v této výši nebyla dosud uhrazena nebo bezdůvodné obohacení nebylo dosud v tomto rozsahu vydáno.

V souladu s podanou obžalobou soud v daném případě uznal obžalovaného vinným ze spáchání všech skutků obžaloby. Provedeným dokazováním pak byla prokázána nejen vina obžalovaného jednáním naplňujícím znaky skutkové podstaty výše uvedeného zločinu pod bodem 2. výroku o vině, ale také příčinná souvislost mezi jednáním obžalovaných a vznikem této škody na straně zdravotní pojišťovny ve výši 3.309 Kč, která v daném případě uhradila ošetření poskytnuté poškozené [celé jméno poškozené] po útoku v srpnu 2015. Sama poškozená [celé jméno poškozené] naopak nijak nespécifikovala, z jakých důvodů požaduje uhrazení škody právě ve výši 50.000 Kč.

Zatímco tedy nárokům poškozené zdravotní pojišťovně bylo rozsudkem vyhověno v plném rozsahu, poškozenou [celé jméno poškozené] soud v souladu s ustanovením § 229 odst. 1 trestního řádu odkázal s jejím uplatněným nárokem na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je přípustné odvolání do osmi dnů od doručení opisu rozsudku prostřednictvím Okresního soudu v Táboře ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích.

Rozsudek může odvoláním napadnout

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se jej přímo dotýká
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může ho napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce, toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh, a to ve lhůtě, v níž může podat odvolání obžalovaný. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě, v níž je lze podat, nebo v další lhůtě stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně odůvodněno, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda ho podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného. Právo podat odvolání nepřísluší tomu, kdo se ho výslovně vzdal. Odvolání je nutno podat ve třech vyhotoveních.

Tábor 21. prosince 2016

Mgr. Helena Mörtlová
předsedkyně senátu